

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 192

гр. Габрово, 06.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ I, в закрито заседание на
шести април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Веселина Топалова

Членове: Ива Димова
Симона Миланези

като разгледа докладваното от Ива Димова Въззивно частно гражданско дело
№ 20224200500127 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 274](#) от [ГПК](#).

Образувано е по частна въззивна жалба вх. № 1621 от 11.03.2022 г. подадена от ИВ. Г. СТ. от гр. Габрово, чрез адв. Р.Х. от Адвокатска колегия – Плевен, срещу Определение № 194 от 11.02.2022 г. постановено по гр.д. № 210/2022 г. по описа на Районен съд – Габрово.

Счита постановеното определение за необосновано, незаконосъобразно и неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и злоупотреба с право изразяващо се в своеволен отказ от компетентен съд за обективно и справедливо правораздаване и защита на човешки права, поради което моли да се отмени и да се признае, че молителят ИВ. Г. СТ. няма достатъчно средства да заплати такси и разноски в производството по приемане на наследството под опис, включително и за извършване на опис и възнаграждения за вещи лица.

В жалбата се твърди, че в настоящото дело се касае за приемане на наследство под опис и молителят към настоящия момент все още не е собственик на наследствени недвижими имоти, пари, вещи и материални права, а единствено получава доход след направени задължителни удържки в нетен размер на 543,19 лв., които пари са под необходимите за осигуряване на месечни разходи за издръжка и живот на един член от домакинството, обявени за третото тримесечие на 2021 г. от НСИ, които са в размер на 1791,41 лв. По делото няма произнасяне за определяне на дължимата държавна такса и срок за внасянето ѝ.

Твърди, че съдът повратно тълкува посоченото в акта тълкувателно решение, което е неотносимо към случая. В заявлението си молителят е посочил, че иска описът да бъде извършен от Районния съд, чрез възлагане от ЧСИ Зв. В.. С последваща молба е поискал това да се извърши от ДСИ при ГРС. Твърди, че към момента няма произнасяне и по този въпрос.

В частната жалба заявява, че като наследник по закон на Г.Ив.Ст., б.ж. на гр. Габрово, на основание чл. 61, ал. 1 и чл. 49, ал. 1 от ГПК ИВ. Г. СТ. има право да приеме от наследодателя оставеното наследство по опис, но липсата на средства го лишава от възможността да извърши това и да защити правата си спрямо други наследници, кредитори и трети лица. Освен това за защитата на правата на И.С. по приемане на наследството под

опис от баща му се налага да се водят и други производства, за които също следва да се заплащат такси и разноски, а разполагаемия доход е само 543,19 лв. Едно такова производство е производството по ч.гр.д. № 258/2022г. по описа на РС- Габрово.

Габровски окръжен съд, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Частната въззивна жалба е с допустим предмет, подадена е от легитимирана страна – лицето, на което е отречено титулярството на правото по чл. 83, ал. 2 от ГПК. Спазен е срокът по чл. 275, ал. 1 от ГПК.

Пред Габровски окръжен съд е подадено заявление от ИВ. Г. СТ. с правно основание чл. 49, а.1 и чл. 61, ал. 1 от Закона за наследството. Поради настъпилата смърт на наследодателя Г. Ив. С. към наследяване са призовани наследниците по закон са Г. Ив. С. и ИВ. Г. СТ.. Описано е имуществото, което попада в наследствената маса. Направено е искане за освобождаване от такси и разноски от страна на И.С.. С определение № 194 от 11.02.2022 г., съдът е оставил без уважение молбата, като е приел, че с оглед на същността на инициираното производство по воля на молителя, като иска да приеме наследството под опис, включващо движими и недвижими вещи и вземания на значителна стойност, освобождаването от такси и разноски при условията на чл. 83, ал. 2 от ГПК не може да се допуска с оглед целта на този институт. Освобождаването от такси и разноски в такъв случай и възлагането им в тежест на държавния бюджет би противоречало на смисъла на чл. 83, ал. 2 от ГПК.

На следващо място съдът е приел, че молителят получава брутно трудово възнаграждение в размер на 700,00 лв., поради което има възможност да заплати държавна такса в размер на 20,00 лв., който е единственият релевантен разход, тъй като съдът не може да освобождава от такси в производството пред ЧСИ. Позовал се е на т. 10 от Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 г. по тълк.д. № 7/2012 г. на ОСГТК на ВКС.

Съдът е длъжен при разглеждане на молбата да съобрази, при решаването на въпроса за освобождаване от разноски, обстоятелствата които доказват материалното състояние на страната, а от тук и възможността тя да понесе разноската по делото. Основанието за уважаване или отхвърляне на искането по чл. 83, ал. 2 от ГПК е имущественото състояние на страната – физическо лице. Законодателят е предоставил това право по чл. 83, ал. 2 от ГПК само на физическите лица като проява на социалната държава. Чрез това право не се допуска затруднени имуществено лица да бъдат възпрепятствани да осъществят правото си на защита пред съд /Определение № 8 от 12.01.2015 г. на ВКС по ч.гр.д. № 5476/2014 г., I г.о./.

Решаването на въпроса по чл.83, ал. 2 от ГПК не решава правен спор, а съдът осъществява съдействие по правото на защита, предмет на основното производство.

Частната жалба се явява неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателят е наследник, който иска да приеме наследството от своя наследодател под опис. Дължимата държавна такса за разглеждане на подаденото заявление от Габровски районен съд е 20,00 лв.

Правилно районният съд е приел, че молителят може да заплати дължимата държавна такса в размер от 20,00 лв., съобразно декларирания доход. Не са налице основанията за освобождаване от държавна такса в този размер.

Държавните такси са уредени в Закона за държавните такси, чл. 73 от ГПК и Тарифата за държавните такси, които се събират по реда на ГПК. Съдът не е компетентен да освобождава от такси, различни от тези, които са събират от съдилищата. Съобразно тълкуването, което е дадено в т.10 от ТР № 7/ 25.04.2013 г. по тълк.д. № 7/2012 г. на ОСГТК

на ВКС, съдът не може да освобождава от такси, в които той не е решаващия орган или пък не е предвидено в бюджета на съдебната власт.

По изложените съображения определението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно

Във връзка с горното Габровски окръжен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 194 от 11.02.2022 г. постановено по гр.д. № 210/2022 г. по описа на Габровски районен съд.

Определението подлежи на обжалване пред ВКС в седмичен срок от съобщението до жалбоподателя по реда на чл. 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____